

Bài Đăng trong Reddit.

https://www.reddit.com/r/nosleep/comments/f2b07y/i_am_a_senior_chinese_military_intelligence/

Tôi là một sĩ quan tình báo quân sự cấp cao của Trung Quốc và tôi biết sự thật về sự bùng phát của coronavirus. Nó là tồi tệ hơn nhiều so với các phương tiện truyền thông đang nói với bạn. Tôi là một công dân Trung Quốc ở Vũ Hán đang - hoặc có lẽ là đã – có một vị trí cao trong tình báo quân sự. Tôi cũng là một thành viên của Đảng Cộng sản Trung Quốc. Là một quan chức cấp cao gần chóp bu Đảng, tôi có quyền truy cập vào rất nhiều thông tin được phân loại và tôi đã tham gia vào nhiều dự án bí mật hàng đầu của chính phủ. Tôi có bằng tiến sĩ từ một trường đại học hàng đầu ở một nước phương tây, đó là lý do tại sao tôi có thể viết tài khoản của mình bằng tiếng Anh.

Tôi có thông tin mà tôi tin rằng có thể dẫn đến lật đổ chính phủ của tôi. Nó cũng có liên quan đến hàng tỷ người bên ngoài Trung Quốc, tất cả những người hiện đang gặp nguy hiểm.

Bạn sẽ không ngạc nhiên khi biết rằng nếu danh tính của tôi được tiết lộ, cuộc sống của tôi sẽ gặp nguy hiểm nghiêm trọng, cũng như của vợ và con trai tôi. Tôi yêu cầu bạn tôn trọng sự thật rằng tôi đã loại bỏ tài khoản này tất cả các sự kiện sẽ giúp bạn dễ dàng nhận dạng tôi.

Đến bây giờ bạn sẽ quen với đợt bùng phát 2019-nCoV gần đây, còn được gọi là NCP, hay đơn giản là "coronavirus". Bạn sẽ nghe nói rằng nó có nguồn gốc từ Vũ Hán, một thành phố công nghiệp ở Trung Quốc, và nó đến từ một loài động vật - rất có thể là dơi hoặc tê tê - được bán ở chợ động vật hoang dã. Bạn sẽ được bảo rằng đó là một căn bệnh giống như cúm, trong trường hợp nghiêm trọng có thể gây viêm phổi, suy hô hấp và tử vong. Cuối cùng, bạn có thể đã nghe nói rằng mặc dù căn bệnh này có khả năng lây nhiễm cao, nhưng nó chỉ nguy hiểm đối với người già hoặc những người có hệ thống miễn dịch bị tổn thương. Tỷ lệ tử vong chính thức là khoảng 2% hoặc hơn.

Tất cả những điều đó là một loạt những lời nói dối được nhà nước Trung Quốc dựng lên với sự ngầm hỗ trợ của chính phủ chìm (deep state) Hợp chủng quốc và bạn bè của nó ở Liên minh Châu

Âu, Nga và Úc, và được các cơ quan truyền thông ở tất cả các quốc gia đó ngoan ngoãn đăng tải phát tán.

Hãy để tôi bắt đầu bằng cách nói với bạn rằng thế giới không vận hành theo cách bạn nghĩ. Mặc dù các quốc gia như Mỹ và Trung Quốc tranh giành quyền thống trị toàn cầu, sự cạnh tranh đó bị giới hạn ở một số lĩnh vực nhất định. Trong hầu hết các phương cách, hai nước quan tâm đến hợp tác với nhau hơn là cạnh tranh để họ có thể ngăn các quốc gia khác giành thêm nhiều quyền lực. Họ cũng cùng chung mối quan tâm là giữ quyền lực thực sự khỏi tầm tay của những công dân "bình thường" của họ. Cuối cùng, họ có nhiều cơ chế khác nhau để họ kiểm soát phần lớn các phương tiện truyền thông của họ. Người Mỹ đặc biệt đã hoàn thiện nghệ thuật ngụy trang, tạo ra những sự "chia rẽ" giả giữa hai đảng chính của họ, được thiết kế để che giấu sự thật rằng cả hai đều phục vụ cùng một chủ.

Những quốc gia cũng sở hữu công nghệ tương tự, tiên tiến hơn nhiều so với bạn có thể tưởng tượng và được cẩn thận giữ kín khỏi công chúng. Điều này bao gồm trí tuệ nhân tạo tiên tiến có khả năng làm suy yếu và quyết định bất kỳ cuộc bầu cử nào trên thế giới; Vũ khí sinh học và hóa học có thể thao túng và kiểm soát các kiểu suy nghĩ và hành vi của công dân đến mức độ đáng sợ; kỹ thuật thao tác rất tinh vi sử dụng thực hành thôi miên mà công chúng hoàn toàn không hay biết; và những thứ khác mà tôi sẽ không đề cập bây giờ. Điểm mấu chốt của tôi là các cường quốc không cạnh tranh nhiều bằng làm việc cùng nhau. Mục tiêu chính của họ là che chắn các hoạt động thực sự của thế giới khỏi công chúng "không quen biết".

Chỉ cần cho bạn một ví dụ: thực sự không có bất kỳ vũ khí hạt nhân nào trên thế giới. Hoa Kỳ và Liên Xô đã loại bỏ tất cả chúng trong những năm 1970, cũng như các quốc gia khách hàng của họ. Mọi người nhận ra rằng những vũ khí đó không thể được sử dụng mà không phá hủy toàn bộ thế giới, vì vậy không cần chúng; nhưng bằng cách giả vờ rằng họ vẫn có chúng, những người chơi lớn đã có thể giữ các cường quốc phi hạt nhân.

Hãy để tôi trở lại với virus.

Năm ngoái, các cuộc biểu tình chống chính phủ quy mô lớn đã nổ ra ở Hồng Kông. Ủy ban Thường vụ Đảng Cộng sản Trung Quốc coi những điều này là mối đe dọa nghiêm trọng đối với sự

toàn vẹn và ổn định của quê hương. Chính phủ Hoa Kỳ và EU đều biết rằng người Trung Quốc đang bí mật làm việc với một Vũ khí sinh học được cho là khiến những người biểu tình ngoan ngoãn và vâng lời. Không đi sâu vào chi tiết, tôi đã làm việc trong dự án đó. Chúng tôi đã cố gắng phát triển một loại bình xịt có thể phân tán từ máy bay trực thăng hoặc máy bay không người lái và điều đó sẽ dẫn đến chậm phát triển trí tuệ và thay đổi hành vi.

Đương nhiên, vì Hồng Kông là một trong những thành phố quốc tế và mở cửa nhất trên thế giới, Đảng đã quyết định rằng việc phát hành Vũ khí sinh học sinh học ở Hồng Kông mà không thử nghiệm trước là quá nguy hiểm. Đối với điều này, nó cần một số lượng lớn chuột bạch người. Hai nhóm đã được xác định cho điều này.

Đầu tiên, chúng tôi tập hợp một số lượng lớn những người được gọi là "gốc Hồi giáo" ở tỉnh Tân Cương và đưa họ đến nơi mà chúng tôi gọi là "trại huấn luyện". Chúng tôi đã sử dụng những trại này để thử nghiệm con người trong nhiều năm, nhưng các cuộc biểu tình ở Hồng Kông có nghĩa là chúng tôi đã nỗ lực gấp đôi. Chúng tôi tiếp xúc với các tù nhân dùng các Vũ khí sinh học thử nghiệm "alpha" khác nhau. Vì chúng không mùi và vô hình, các đối tượng không biết rằng họ đang tham gia vào các thí nghiệm y khoa. Tỷ lệ ung thư cao, chúng mất trí sớm, trầm cảm tự tử và tử vong do suy nội tạng có thể dễ dàng bị lấp liếm, vì các trại nằm ở những vùng rất xa của đất mẹ chúng tôi.

Khi các thí nghiệm ban đầu đã mang lại một Vũ khí sinh học "beta", nó đã được chuyển đến tỉnh Hồ Bắc, nơi nó được triển khai trong một cơ sở thử nghiệm quân sự đặc biệt bên ngoài thành phố Vũ Hán. Điều này thậm chí không phải là một bí mật được giữ kín đặc biệt: sự tồn tại của cơ sở này đã được báo cáo trong các tin tức quốc tế. Ngay cả việc nó nằm gần chợ động vật hoang dã cũng là một thực tế đã biết.

Đến lúc đó, Chủ tịch của chúng tôi đã giới thiệu một hệ thống "tín dụng xã hội" cho phép chúng tôi xác định các yếu tố không trung thành, phản cách mạng và tư sản trong xã hội của chúng tôi. Sử dụng điểm tín dụng xã hội - được lấy từ hoạt động trực tuyến, hành vi mua sắm điện tử và báo cáo từ những người cung cấp thông tin trong xã hội dân sự - chúng tôi đã chọn một số tội phạm tồi tệ nhất. Những người này bao gồm luật sư nhân quyền và các nhà hoạt động, cơ đốc nhân, đồng tính luyến ái, nghệ sĩ, trí thức, những người nói tiếng nước ngoài và những phần tử ngoài ý muốn khác.

Khi những kẻ gây rối này đã được thu thập và đưa vào cơ sở thử nghiệm, chúng tôi đã cho họ tiếp xúc với Chất độc, có tính chất sinh hóa và lan truyền trong một bình xịt vô hình, giống như một số loại virus nhất định. Kết quả ban đầu rất đáng khích lệ, vì chúng tôi đã thấy sự suy giảm và giảm nhận thức đáng kể ở các cơ sở xử lý tinh thần cao hơn. Về cơ bản, những điều không mong muốn của chúng tôi đã trở nên tàn tật nhẹ về mặt tinh thần, đó chính xác là hiệu ứng mà chúng tôi muốn tạo ra để dân chúng Hồng Kông yên lặng.

Thật không may, nó nhanh chóng trở nên rõ ràng rằng các Vũ khí sinh học cũng có tác dụng phụ khác. Khoảng một tuần sau khi phát triển chậm, các đối tượng của chúng tôi đã phát triển những cơn lo lắng và hoảng loạn lớn. Cuối cùng, họ phát triển các triệu chứng giống như những người bị tâm thần phân liệt hoang tưởng. Tại thời điểm đó, cơ thể của họ nhanh chóng xấu đi. Họ đã phát triển chảy máu nội tạng nghiêm trọng; các thành của các động mạch của họ bị vỡ; máu chảy ra khỏi khớp mắt và các lỗ, và mô của họ bị phân hủy.

Để nói theo cách phương Tây trực tiếp hơn, họ bắt đầu tan chảy ra.

Cái chết thường xảy ra do suy đa nội tạng. Điều này xảy ra trước ít nhất năm ngày đau đớn dữ dội mà không thể giảm bớt bằng thuốc giảm đau. Chính tại thời điểm này, lần đầu tiên tôi đã vi phạm qui ước của chúng tôi: một đối tượng, một phụ nữ lớn tuổi đã xuất bản phim hoạt hình phỉ báng Chủ tịch của chúng tôi, đã nài nỉ cầu xin tôi cho cô chết, tôi đã thương hại và bắn cô ấy. Tôi đã bị khiển trách, nhưng may mắn là khiếu nại đã được bỏ qua khi tôi đồng ý hoàn trả chi phí cho viên đạn. Tôi thề với chính mình không bao giờ một lần nữa thể hiện cảm xúc không cần thiết như vậy.

Chúng tôi quyết định rằng vũ khí sinh học của chúng tôi là không thể sử dụng. Đi quá xa cho mục đích của chúng tôi. Chúng tôi muốn dân số Hồng Kông suy phục chúng tôi; chúng tôi không muốn tiêu diệt nó.

Đương nhiên, những người bạn Mỹ của chúng tôi sau đó đã quan tâm đến công việc của chúng tôi và yêu cầu chúng tôi cho một bản mẫu để họ dùng cho mục đích nghiên cứu và thử nghiệm. Họ ám chỉ rằng họ muốn sử dụng nó để giải quyết những khó khăn nhất định ở Venezuela. Thông

thường chúng tôi sẽ đồng ý, vì chúng tôi duy trì mối quan hệ thân thiện với CIA, nhưng do tính chất cực kỳ độc hại của Vũ khí sinh học (agent), chúng tôi đã từ chối.

Điều này hóa ra là một sai lầm nghiêm trọng. CIA đã bị thuyết phục rằng chúng tôi đã phát triển một thứ gì đó rất mạnh mẽ và muốn giữ nó cho riêng mình. Họ đã cung cấp rất nhiều tiền cho một trong những nhà nghiên cứu của chúng tôi. Ngu ngốc, người này đồng ý bán cho họ một bản mẫu. Chúng tôi phát hiện ra đúng lúc bàn giao và cố gắng ngăn chặn nó xảy ra. Trong vụ xả súng sau đó – đừng bao giờ tìm kiếm nó trong tin thời sự làm gì, nó không bao giờ được đăng báo ở bất cứ đâu đâu - vài chục người đã thiệt mạng.

Quan trọng hơn, tuy nhiên, Vũ khí sinh học (agent) đã trốn thoát.

Vụ xả súng diễn ra tại chợ động vật hoang dã được đài báo nói là địa điểm truyền bệnh "động vật sang người" bắt đầu bùng phát. Nhưng tất nhiên không có việc truyền dẫn như vậy bao giờ; đó chỉ là địa điểm mà CIA có nhiệm vụ phải nhận lọ thuốc niêm phong có chứa Vũ khí sinh học (agent). Chiếc lọ vỡ tan khi nó bị rơi bởi kẻ phản bội đã đồng ý bán nó cho người Mỹ.

Đến bây giờ tôi hiểu bạn sẽ hoài nghi. Nếu tôi thực sự là người tôi nói, tại sao tôi lại chia sẻ thông tin này trên internet? Hãy để tôi đảm bảo với bạn rằng tôi không phải là bạn của hệ thống chính trị phương Tây. Tôi yêu quê hương của tôi và tôi trung thành với Đảng Cộng sản. Nó đã đưa hàng trăm triệu đồng bào của tôi thoát khỏi tình trạng bán thiếu và nghèo đói. Tuy nhiên, tôi cũng là một con người và tôi có lương tâm.

Quan trọng nhất là tôi có vợ và một đứa con trai.

Khi chúng tôi nhận ra rằng Vũ khí sinh học (agent) đã trốn thoát và sẽ bắt đầu lan rộng, chúng tôi nhanh chóng đưa toàn bộ Vũ Hán vào ổ khóa. Tôi là một trong những người được giao nhiệm vụ quản lý bụi bẩn. Tất nhiên chúng tôi không thể giữ bí mật lớn như vậy, vì vậy chúng tôi quyết định ra lệnh cho phương tiện truyền thông nhà nước của chúng tôi để báo cáo rằng một "coronavirus" đã bùng phát ở Vũ Hán.

Trong thực tế, tất nhiên, không có "coronavirus". Tất cả đã được tạo nên.

Đó là một trong những đồng nghiệp của tôi đã nảy ra ý tưởng thiên tài là giả vờ rằng những người bị cúm thông thường bị nhiễm coronavirus. Điều này cho phép chúng tôi che giấu bản chất thực sự của bệnh. Hãy để tôi giải thích.

Hiện tại đang là mùa cúm ở Trung Quốc. Khi chúng tôi nhận ra rằng chúng tôi không còn có thể kiểm soát được sự lây lan của Vũ khí sinh học (agent), chúng tôi đã gửi người của mình đến tất cả các bệnh viện và hướng dẫn tất cả các bác sĩ chẩn đoán mọi trường hợp mắc bệnh cúm thông thường là "coronavirus". Chúng tôi đã đưa ra một tên mới - 2019-nCoV - và đưa ra "tờ thông tin" mô tả một căn bệnh nguy tạo.

Kết quả của quyết định này là hàng chục ngàn người đơn giản bị cảm lạnh hoặc cúm hiện được chẩn đoán là có một loại coronavirus bí ẩn, mặc dù truyền nhiễm, thường không gây tử vong. Trong khi điều này khiến công chúng sợ hãi, nó cho phép chúng tôi đẩy mạnh câu chuyện kể rằng căn bệnh này không gây chết người; nó cũng cho chúng tôi thời gian để chuẩn bị cho thảm họa chắc chắn sẽ xảy ra bằng cách áp dụng khóa cửa đối với Vũ Hán và các thành phố khác ở tỉnh Hồ Bắc.

Bạn chưa từng nghe tin này - và với quy mô của Vũ Hán, với dân số 11 triệu người, nó thậm chí còn không được nhiều người dân biết đến - nhưng trong vài ngày, hàng ngàn người đã bị nhiễm bệnh và không lâu sau họ phải chịu đựng cái chết đau đớn mà tôi đã mô tả. Trong vòng một tuần, có rất nhiều xác chết mà chúng tôi không biết phải làm gì với chúng, vì vậy chúng tôi đã ra lệnh cho các tù nhân tín dụng xã hội còn sống để đưa các thi thể vào vùng nông thôn và chôn cất họ trong các ngôi mộ tập thể. Nhưng rất khó để giữ bí mật hoạt động này và chúng tôi thậm chí không thể theo kịp vì có quá nhiều xác chết. Chúng tôi đã dựng lên một câu chuyện rằng năm triệu cư dân đã "chạy trốn" khỏi Vũ Hán. Trong thực tế, tất nhiên, nhiều người trong số họ đã chết vì Vũ khí sinh học (agent). %

Tôi đã làm việc suốt ngày đêm để giúp dàn dựng tấm màn che đậy này. Khi tôi nghĩ lại hành động của mình bây giờ, tôi cảm thấy xấu hổ vô cùng. Lúc đó tôi vẫn tin rằng mình đang chiến đấu vì quê hương và sự cai trị của Đảng là đúng đắn và chính đáng. Nhưng sâu thẳm, tôi đã bắt đầu có những nghi ngờ.

Lòng tin của tôi vào Đảng càng bị lung lay sâu sắc hơn khi tôi biết chuyện gì đã xảy ra với bác sĩ Lý Văn Lượng (Li Wenliang). Ông là một trong số ít các bác sĩ đã từ chối chẩn đoán bệnh nhân cúm bị bằng tên giả "coronavirus". Như một hình phạt, ông được gửi đến để giúp vận chuyển xác chết đến những ngôi mộ tập thể. Kỳ vọng là ông sẽ bị nhiễm chất độc và chết một cái chết đau đớn, nhưng thật ngạc nhiên, ông không bị mắc bệnh.

Tất nhiên bạn đã đọc rằng ông ấy đã chết vì "coronavirus". Bạn đã bị thông tin sai. Một trung sĩ của Cảnh sát Vũ trang Nhân dân đã tiêm cho anh ta một hỗn hợp heroin và thủy ngân khiến phổi anh ta xẹp rỗng.

Khi tôi phát hiện ra điều này, tôi trở nên không chắc mình có làm đúng hay không. Mặc dù tôi tin rằng chính phủ cai trị với một bàn tay nghiêm khắc là cần thiết, tôi không nghĩ rằng việc giết Tiến sĩ Lý Văn Lượng là đúng. Ông là một người đàn ông tử bi và tốt bụng và ông quan tâm đến bệnh nhân của mình; Làm thế nào quê hương của chúng ta không được hưởng lợi từ việc có một bác sĩ như vậy?

Tôi đã chia sẻ mối quan tâm của mình với vợ, nhưng cô ấy đã thuyết phục tôi rằng tôi không nên nói bất cứ điều gì với cấp trên. Cô ấy nói rằng nó quá nguy hiểm; rằng họ coi trọng lòng trung thành trên tất cả mọi thứ khác; và rằng tôi sẽ chỉ gặp rắc rối nếu tôi thừa nhận những nghi ngờ của mình về những việc làm của họ. Cô cũng chỉ ra rằng chúng tôi được hưởng lợi từ điều trị y tế ưu tiên. Là các quan chức cấp cao, chúng tôi đã nhận được nguồn cung cấp thường xuyên của loại mặt nạ hazmat rất tinh vi, là công nghệ duy nhất được biết có thể ngăn ngừa lây nhiễm nặng. Cô ấy cầu xin tôi nghĩ về con trai của chúng tôi, nó vẫn còn nhỏ. Nếu tôi nói ra và bị bắt, cuộc sống của chúng tôi sẽ gặp nguy hiểm.

Đồng thời, rõ ràng là Vũ khí sinh học (agent) hoàn toàn nằm ngoài tầm kiểm soát của chúng tôi. Nó đã lan rộng như đám cháy rừng khắp tỉnh Hồ Bắc và xa hơn nữa, lây nhiễm hàng chục triệu người và khiến tất cả họ thiệt mạng.

Tôi hiểu rằng những gì tôi vừa nói rất khó tin, bởi vì bạn đã được thông báo rằng chỉ có khoảng 50.000 ca lây nhiễm, và số ca tử vong ít hơn rất nhiều. Nhưng đây là những bệnh nhiễm cúm đã được xếp loại là "coronavirus" không tồn tại. Vũ khí sinh học lây lan hơn, hơn thế rất nhiều, và tỷ lệ tử vong của nó, không giống như "coronavirus", không phải là 2% đâu.

Không, tỷ lệ tử vong của nó là 100%. Không ai bị nó mà phục hồi được. Mọi người tiếp xúc với nó đều chết.

Và rất nhiều người đang tiếp xúc với nó.

Tỉnh Hồ Bắc nằm trong đống đổ nát. Các hạn chế du lịch và những rào ngăn được dựng nên không phải để ngăn chặn sự lây lan của Vũ khí sinh học (agent) - không bất cứ gì trong số đó có thể ngăn chặn nó, không cấm cố, không đeo mặt nạ hoặc thuốc khử trùng tay – ngoại trừ ngăn những người sống sót dùng cho họ nhìn thấy thảm họa bằng đôi mắt mình.

Tôi là một phần của sự che đậy vĩ đại nhất trong lịch sử loài người: việc che giấu cái chết của hàng chục triệu người. Rất sớm thôi, tỉnh Hồ Bắc sẽ không khác gì một nhà xác khổng lồ, và sự thật sẽ được phơi ra.

Đối với tôi, bước ngoặt đã đến khi Đảng còn nói thêm một lời nói dối khác, và lời nói dối đó quá khủng khiếp ngay cả đối với tôi để chấp nhận nó. Bạn có thể đã nghe nói rằng Trung Quốc đã xây dựng một bệnh viện mới, được gọi là Bệnh viện Hỏa Thần Sơn, ở Vũ Hán, để cung cấp thêm các cơ sở kiểm dịch và cách ly cho các bệnh nhân bị nhiễm bệnh. Bạn có thể đã nghe nói rằng họ đã xây dựng nó chỉ trong mười ngày.

Đó cũng là một lời nói dối.

Chắc chắn, họ đã xây dựng một cái gì đó trong sáu ngày. Nhưng nó không phải là một bệnh viện. Bản chất thực sự của tòa nhà là bí mật hàng đầu. Ban đầu, tôi đủ ngây thơ để tin rằng Đảng đang thể hiện lòng trắc ẩn và quan tâm đến mọi người. Nhưng sau đó, cấp trên của tôi đã gửi tôi đến Hỏa Thần Sơn. Tôi đã được tham quan xung quanh khu vực bởi một sĩ quan cảnh sát quân sự tên là Corporal Mạnh (đây không phải là tên thật của anh ta). Chính ở đó, tôi đã nhìn thấy sự thật.

Như tôi đã đề cập, cách duy nhất để bảo vệ bản thân khỏi Vũ khí sinh học (agent) là đeo mặt nạ bảo vệ đặc biệt hoàn toàn không giống với những sản phẩm thương mại có sẵn. Ngay cả các chuyên gia y tế không có quyền truy cập vào nó. Nó chỉ có sẵn cho các nhà nghiên cứu chiến tranh y sinh học và nó có công nghệ cực kỳ tiên tiến.

Những mặt nạ này cần được giữ ở nhiệt độ cụ thể để bảo vệ hoàn toàn, và mất hiệu quả rất nhanh. Như tôi cũng đã nói, một trong những lợi ích của vị trí của tôi là cả gia đình tôi và tôi đều có quyền tiếp cận nguồn cung cấp thường xuyên, đó là lý do an toàn khi so sánh với dân thường, bác sĩ và thậm chí cả các quan chức chính phủ cấp thấp hơn, tất cả đều mặc mặt nạ phẫu thuật hoàn toàn không hiệu quả với niềm tin sai lầm rằng những cái đó sẽ bảo vệ họ.

Và vì vậy, trong thiết bị đặc biệt này, tôi đã đến Hỏa Thần Sơn cùng với Hạ sĩ Mạnh.

Bạn muốn gọi nơi đó là gì đi nữa, nhưng nó không phải là một bệnh viện. Chắc chắn, lối vào trông giống như một bệnh viện và trong phòng bệnh ở phía trước của khu phức hợp, có những thứ dường như là giường y tế bình thường. Ở đó, hàng ngàn bệnh nhân nhiễm cái gọi là bệnh dịch, tất cả trong số họ ở giai đoạn đầu của bệnh. Tôi đi dọc theo những hành lang dài, trắng xóa đó bên cạnh Hạ sĩ Mạnh, khuôn mặt góc cạnh của anh ta trong sự mệt mỏi của quân đội, và nhìn thấy hàng trăm giường bệnh giống hệt nhau trên đó, những người dân ở Vũ Hán sợ hãi và bệnh tật. Tiếng khóc và lời cầu xin của họ ám ảnh tôi trong những đêm dài mà bây giờ tôi không thể ngủ được.

Nhưng đây chỉ là khởi đầu. Cuối cùng, Hạ sĩ đưa tôi đến phía sau của phần phía trước này. Ở đó, cổng kim loại bị khóa dẫn đến cái mà ông gọi là "phần giữa". Các bệnh nhân ở phía trước không biết đến sự tồn tại của nó. Đó là nơi mà các trường hợp nặng hơn được giam giữ, trông những gì gần giống nhất với một trại tị nạn tâm thần.

Ngay lập tức khi vào phần này của Hỏa Thần Sơn, tôi đã bị ấn tượng bởi ánh sáng mờ ảo và mùi hôi thối của chất thải và phân thải của con người. Tại đây những người bất hạnh lang thang vô định, tâm trí họ dần tan rã trong những cơn hoảng loạn bất tận và những cơn loạn thần kinh. Ở đây cũng không có thêm bác sĩ, chỉ đơn thuần là những người đàn ông có khuôn mặt khỉ đột mặc đồng phục đen thuộc về một đội bí mật của cảnh sát quân sự mà tôi chưa từng nghe nói tới.

Họ dường như đã được chọn vì sự tàn ác của họ, vì họ đánh đập và làm cho bệnh nhân suy sụp theo cách tàn bạo nhất. Nhiều tù nhân đã thoái lui đến trạng thái trẻ con và nằm trên sàn nhà khóc như trẻ sơ sinh và cầu xin lòng trắc ẩn mà họ không nhận được. Có niềm vui tàn bạo trong mắt những tên côn đồ này khi chúng tàn sát những kẻ bất hạnh. Chúng đánh họ bằng dùi cui, xịt hơi cay vào mắt và đá họ bằng đôi ủng có mũi bằng thép. Vì tôi đến từ tình báo quân đội, lính canh thậm chí không cố gắng che giấu các hoạt động của chúng. Chúng thậm chí còn mời tôi tham gia; bằng mọi cách, chúng đối xử với tôi như một trong số họ.

Vâng, một trong số họ. Tôi đứng trong phòng tắm nhân viên màu xám của Hỏa Thần Sơn và nhìn vào một chiếc gương rẻ tiền và tự hỏi mình - đây có thực sự là người không? Người có thực sự giống như chúng?

Nhưng bạo lực không chỉ đơn thuần là một biểu hiện của bạo dân, vì những tù nhân tội nghiệp không ở đó để được chăm sóc.

Họ đã ở đó để làm việc.

Có thêm một bộ cửa nữa, và vượt ra ngoài chúng đặt cái mà Hạ sĩ gọi là phần "Cốt Lõi". Và chính ở đó tôi đã thấy nó - những đồng xác chết, chồng chất lên nhau trên trần nhà. Có đàn ông, phụ nữ và trẻ em, người già và trẻ mới biết đi, giàu và nghèo, xinh đẹp và xấu xí, kiêu hãnh và khiêm tốn.

Họ đều đã chết. Vũ khí sinh học (agent) của chúng tôi không có sự phân biệt giữa bất kỳ ai trong số họ.

Tôi thở hổn hển khi Hạ sĩ dẫn tôi đến phần Lõi. Tôi không thể đếm được có bao nhiêu, nhưng nó rất là nhiều, hàng ngàn. Và giữa đồng xác chết là một loại con đường, và tôi nghe thấy một âm thanh gầm rú từ xa. Những bệnh nhân khốn khổ từ khu vực giữa đã nhặt xác chết và mang theo và kéo họ vào bóng tối, ngay cả khi lính canh đánh họ bằng những chiếc dùi cui.

Phải mất một lúc trước khi tôi nắm bắt được những gì đang xảy ra. Tôi chỉ đơn giản là không thể tin vào thứ nằm ở cuối con đường đó trong phần Lõi.

Đó là một lò lửa khổng lồ, với những đám cháy lớn đang bùng nổ phùng phùng bên trong.

Từng người một, tâm trí họ bị phá hủy và cơ thể họ vụn vụn, những người đàn ông và phụ nữ đang hấp hối kéo lùi những xác chết đến lò và ném chúng vào trong để che giấu một sự thật kinh hoàng. Tôi thấy một vài người trong số họ ngã gục vì kiệt sức, chỉ giúp cho cơ thể vô hồn của họ được thêm vào núi xác chết chất chồng cả hai bên. Trong một dòng dường như vô tận họ đã đi, cơ thể hốc hác của họ mặc áo yếm màu xám, lưng họ cúi xuống dưới sức nặng khủng khiếp họ

phải mang. Nhiều người hú hét và rên rĩ trong nỗi kinh hoàng và giọng nói của họ hòa vào một âm điệu đau buồn kéo dài trong tiếng gầm của đám cháy.

Trong cơn sốc sâu sắc, tôi nhìn chăm chăm vào nỗi kinh hoàng vô biên trước mắt. Bên cạnh tôi là Hạ sĩ Mạnh, khuôn mặt mới cạo râu láng bóng, vô cảm như trước. Khi tôi quay lại đối mặt với hắn, hắn nhìn tôi. Khóe miệng hắn mỉm cười, nhưng mắt hắn thì không.

"Chúng tôi sử dụng năng lượng để vận hành Hỏa Thần Sơn." hắn nói. "Chúng tôi tiết kiệm tài nguyên đáng kể của nhà nước theo cách này. Và hãy nhìn xem," - hắn vẫy tay với phòng trưng bày của người chết - "có rất nhiều trong số họ ở đây. Bạn gần như có thể mô tả nó như năng lượng tái tạo." Hắn cười và vẫy tay trong một cử chỉ lạ lùng của trại.

Tôi đứng im lặng và nhìn chăm chăm vào những cảnh vô sinh trước mặt tôi. Những người đàn ông mặc đồng phục màu đen như ma quỷ hét lên với những kẻ khốn khổ đang vút xác cho họ. Họ đã lột sạch mọi thứ có giá trị - đồ trang sức, tiền mặt, quần áo đắt tiền - và ném những món đồ này lên một đồng lớn bên cạnh lò. Khi tôi hỏi Hạ sĩ những gì sẽ được thực hiện với các cái đó, họ nói rằng chúng sẽ được sử dụng để thanh toán cho "chi phí chăm sóc sức khỏe" mà các bệnh nhân ở lại ở Hỏa Thần Sơn.

Tôi nôn trong nhà vệ sinh. Khi tôi đỏ bừng mặt và bước ra khỏi quầy hàng, Hạ sĩ Mạnh đứng cạnh cửa và nhìn tôi. Khuôn mặt hắn ta trống rỗng như trước, nhưng trong mắt hắn, tôi tưởng rằng tôi đã thấy phảng phất một dấu vết khinh bỉ rất mờ nhạt. Ông hơn tôi mười tuổi, bề ngoài vậy thôi, nhưng ông yếu đuối.

Tôi cảm ơn hắn vì việc này và trở về nhà.

Khi tôi về đến nhà, tôi thấy rằng tôi đã nhận được hàng trăm cập nhật trên thiết bị được mã hóa mà Đảng sử dụng để liên lạc với người trong cuộc. Các tin tức xấu không thể tưởng tượng được. Ủy ban Kinh tế và Pháp lý Nhà nước đã phân bổ ngân sách để xây dựng hàng chục cơ sở như Hỏa Thần Sơn trên khắp Trung Quốc. Vũ khí sinh học (agent) đã lan rộng không chỉ đến mọi tỉnh của quê hương, mà còn đến hầu hết các quốc gia khác trên thế giới. May mắn thay, chúng tôi đã có thỏa thuận với các chính phủ khác - họ đồng ý giả vờ rằng các bệnh lây nhiễm là do một loại

coronavirus. Họ cũng lo lắng như chúng tôi rằng sự hoảng loạn có thể bùng phát ở đất nước họ. Người Mỹ nói riêng đã lo sợ rằng chỉ số cổ phiếu (S & P 500) có thể suy giảm. Điều này, họ nói, sẽ không được chấp nhận trong năm bầu cử, vì vậy chúng tôi có thể tin tưởng vào sự hỗ trợ đầy đủ của họ.

Tất nhiên Tổ chức Y tế Thế giới(WHO) cũng đã giúp chúng tôi. Trong một thời gian dài, vấn đề duy nhất với WHO là chúng tôi đã bị khóa trong một cuộc thi với Mỹ về việc ai mua chuộc họ nhiều hơn. Họ đã phát hành tất cả các loại thông tin sai lệch tinh vi về việc giải mã DNA của cái gọi là coronavirus. Tất cả điều này đã cho phép chúng tôi ngăn chặn sự hoảng loạn toàn cầu.

Còn bây giờ.

Tuy nhiên, tình hình đang xấu đi với tốc độ đáng kinh ngạc. Tôi miễn cưỡng tiết lộ quá nhiều về điểm này, vì điều đó sẽ khiến kẻ thù của tôi quá dễ dàng nhận ra tôi, nhưng chúng tôi nhanh chóng bắt đầu thực hiện các biện pháp để bảo vệ hầu hết các nhà lãnh đạo cấp cao của chúng tôi. Nếu bạn nhìn vào tin tức thế giới, bạn sẽ thấy ông Tập Cận Bình, Chủ tịch của chúng tôi, đã biến mất khoảng một tuần sau khi dịch bệnh bùng phát, trước khi được gặp lại với nhà lãnh đạo Campuchia.

Bạn nên biết rằng người gặp nhà lãnh đạo Campuchia không phải là Chủ tịch Tập Cận Bình. Đó là một phiên bản trong nhiều năm, đã được đào tạo để dáng vẻ và giọng nói giống như Chủ tịch của chúng tôi. Chủ tịch Tập tất nhiên không đủ bất cẩn để mạo hiểm cái chết của chính mình. Ông ta được bảo vệ an toàn trong một hầm ngầm bí mật bên dưới Trung Nam Hải (Zhongnanhai), trụ sở của Đảng ở Bắc Kinh.

Ông cũng không phải là nhà lãnh đạo duy nhất đang lẩn trốn. Trên thực tế, tôi có thể đảm bảo với bạn rằng hơn một nửa số đảng viên cao cấp hiện đang có các phiên bản khác là các diễn viên được đào tạo đang làm theo điều khiển thông qua cấy ghép đặc biệt. Bạn có thực sự nghĩ rằng Chủ tịch của chúng ta sẽ mạo hiểm mạng sống của mình bằng cách đến Vũ Hán?

Tất cả điều này có nghĩa là chính phủ của chúng tôi đã bị tê liệt hoàn toàn và các chức năng của nhà nước đã được quân đội tiếp quản.

Tôi thấy rõ rằng những nỗ lực của chúng tôi là vô nghĩa. Đúng vậy, việc khóa cách ly, cấm đi lại và các vụ ám sát có chủ đích của các nhà báo nổi loạn đã cho phép chúng tôi che giấu tình hình thực sự ở Vũ Hán; nhưng tôi biết rằng điều này sẽ không kéo dài. Một khi những cái chết hàng loạt bắt đầu ở phần còn lại của thế giới - theo ước tính của chúng tôi, điều này sẽ xảy ra trong tuần tới hoặc lâu hơn - mọi người sẽ biết sự thật. Rõ ràng là chúng ta không thể tự bảo vệ mình khỏi Vũ khí sinh học (agent). Mặt nạ phẫu thuật, thuốc khử trùng tay, găng tay - không gì có thể ngăn chặn nó. Không có gì ngoại trừ mặt nạ hazmat đặc biệt, nhưng chúng không thể được sản xuất với bất cứ thứ gì như đủ số lượng. Bạn, một người bình thường, thậm chí sẽ không bao giờ nhận được một nào, nói gì đến một con số đủ để thấy bạn đi qua cuộc tàn sát sắp tới.

Do đó, đối với những người đọc nó, tất cả những gì tôi có thể đề nghị là bạn giữ những người thân yêu gần bạn. Ôm họ, nói với họ những gì họ có ý nghĩa với bạn. Tận hưởng thời gian bạn còn lại với họ. Nó không phải là điển hình trong văn hóa Trung Quốc để thể hiện một cảm xúc khác theo cách này, nhưng tôi đã học được tầm quan trọng của những nghĩa cử đó.

Tôi đã hứa với vợ tôi rằng tôi sẽ đưa tài liệu này cho cô ấy trước khi tôi đăng nó.

Vậy mà tôi đã phá vỡ lời hứa của mình.

Tôi nghe thấy cô ấy khóc trong tiếng khóc lớn, khàn khàn trong phòng ngủ và bàn phím máy tính xách tay của tôi ướt đẫm nước mắt. Cách đây không lâu, chúng tôi đã nhận được kết quả của các xét nghiệm thường xuyên là một phần của "điều trị y tế ưu tiên" của chúng tôi và chúng tôi biết rằng con trai tôi đã bị lây nhiễm Vũ khí sinh học (agent).

Cảnh sát quân sự đã cung cấp cho tôi mặt nạ bảo vệ đặc biệt, nhưng đã đưa mặt nạ hết hạn và không hiệu quả cho con trai tôi, mặt nạ mà các quan chức cấp cao đã đeo và sau đó phải bỏ khi họ không còn bảo vệ chúng nữa. Mặt khác, mặt nạ của tôi luôn có đủ chất lượng cần thiết.

Tôi cho rằng họ quyết định rằng con trai tôi có mức độ ưu tiên thấp hơn tôi. Tôi cho rằng con trai tôi không thể giúp họ che đậy.

Từ lâu chúng tôi đã quyết định rằng chúng tôi sẽ khác biệt - chúng tôi sẽ luôn trung thực với nó. Và khi nó hỏi chúng tôi, chúng tôi đã nói với nó sự thật. Chúng tôi nói với nó ấy rằng nó bị rất nặng. Nó hỏi thêm, và chúng tôi nói với nó ấy rằng nó ấy sẽ không khá hơn.

Nó ta tiếp tục hỏi, và chúng tôi nói với nó rằng nó sẽ chết. Nó còn rất nhỏ, nhưng nó đủ lớn để hiểu.

Những lời than vãn kinh hoàng của nó sẽ ám ảnh tôi suốt những ngày còn lại khốn khổ trên thế giới này.

Để cho nó đến. Hãy để họ làm với tôi như họ muốn. Tôi không còn quan tâm.